رؤیت هلال در وقت غروب بلد، گزینه دیگر در تبیین نسبی بودن شروع ماه در کلام آیه الله سیستانی

مع ان هذا نحو من النسبیه و هناک نحو آخر هو مقتضی القول بان العبرة فی دخول الشهر القمری فی کل مکان بامکانیة رویة الهلال فی افق ذلک المکان، فلابد من ملاحظة ان الشواهد العرفیه و الشرعیه تویدایًمن النحوین لیبنی علیه؟[1]

«مع ان هذا نحو من النسبیه»؛ می‌گویند اگر قرار شد نسبی باشد، چرا حرف شما باشد؟! راه دیگری هم هست که از عرف و مردم و ادله شرعیه استفاده می‌شود. چرا از اینها فاصله بگیریم. اگر قرار شد نسبی باشد، **«و هناک نحو آخر هو مقتضی القول بان العبرة فی دخول الشهر القمری فی کل مکان بامکانیة رویة الهلال فی افق ذلک المکان، فلابد من ملاحظة ان الشواهد العرفیه و الشرعیه تویدایًمن النحوین لیبنی علیه؟».**

خب تا اینجا چه شد؟ ایشان گفتند که قمر، ظاهره سماوی است. ایشان گفتند اصلش قبول است ولی بقاع هم که شریک هستند. و لذا شما هم که می‌گویید خروج قمر از تحت‌الشعاع، نسبت به کل کره پدیده آسمانی واحد است مجبوری که باز نسبی کنید. وقتی مجبوریم یک گزینه حرف شما است و یک گزینه حرف ما است.

شما حدس می‌زنید اگر خلأ تحقیق باشد، کجا می رساند که ما یک خلأ داریم؟ ایشان می‌گویند ما در یک مطلب مشترک هستیم، اما در اینکه خلاصه چاره‌ای جز نسبیت ندارید، مشکل دارید. وقتی چاره‌ای جز نسبیت ندارید خب تنها گزینه برای رفع این مشکل، که حرف شما نیست. حرف ما هم هست. یعنی دو گزینه هست.

شاگرد: شهر تکوینی و تشریعی فرق می‌کند. تکوینا یک ماه است اما تشریعا فرق می‌کند. چون احکام تشریع با تکوین متفاوت است. حرف آقای خوئی ازاینجهت درست است که یک ماه است، اما از نظر تشریعی احکام متفاوت است. یعنی هر بلدی برای خودش دارد.

استاد: ایشان هم همین را می‌گویند. حرف شما همان فاصله گرفتن از حرف استادشان است، و سراغ حرف ایشان رفتن است.

همان ۱۱ [1]

بازبینی #1
ایجاد شده 4 مه 2026 13:08:13 توسط ... .
به روزرسانی شده 4 مه 2026 13:09:04 توسط ... .